

Sand hævdede Standpunkt. Hertil skal jeg tydeligt og klart sige, at jeg er absolut en Tilhænger af Professor Ussings Standpunkt; jeg mener, at naar man optrykker Love, maa man ikke forandre et Komma, det maa selvfølgelig være Loven, som den er vedtaget i Rigsdagen, der gaar igen i Optrykket. Noget andet er det, om Rigsdagen, den Gang Sagen behandledes i Udvalget, muligvis har sagt til vedkommende Minister: Sørg for, at den og den Forstaaelse af Loven kommer klart frem; men det er selvfølgelig, at et Optryk af Loven skal være et Optryk af Loven, og saa vidt jeg ved, har man altid i Justitsministeriet beffittet sig i saa Henseende.

De forskellige Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog med Hensyn til Optrykningen, kommer vi derfor nok over. Naar han f. Eks. omtalte Ikrafttrædelsesdagen, hvorvidt det skulde være 1. Oktober 1919 eller eventuelt en senere Dag, har man jo ved mange Love baaret sig ad paa den Maade, at man har sat en Stjerne ved vedkommende Paragraf og tilføjet nedenunder: 1. Oktober 1919, og denne Fremgangsmaade vil vi vedblivende benytte. At man henviser til vedkommende Lov, som har foretaget Ændringer i den oprindelige Retsplejelov, er ikke andet, end hvad man har gjort f. Eks. ved Optrykning af Lønningssloven.

Det ærede Medlem har jo allerede omtalt, at de af ham nævnte Fejl i Virkeligheden ikke eksisterede, idet de, hvad jeg ogsaa har gjort ham opmærksom paa, er rettet i Loven af 1. Maj 1923. Hvad det angaar, at jeg ikke har fulgt Udvalget i Spørgsmaalet om „personlig myndig“, tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er rigtigt, vi ikke har gjort det, idet § 70 i Loven af 30. Juni 1922 udtrykkelig udtaler, at for saa vidt der i Lovgivningen tales om personlig myndig og umyndig, skal det fremtidig forstaas som gældende dem, der er henholdsvis over og under 18 Aar. Jeg tror ikke, det vil være heldigt at rette det i en enkelt Lov, naar man ikke retter det i hele Komplexet. Derimod kan jeg fuldt ud slutte mig til, at man nærmere bør overveje Spørgsmaalet om Erstatningsreglerne, og hvorledes denne Overgangsbestemmelse skal være. At Udvalgsbetænkningen ikke er tilsendt Rigsdagens Medlemmer, er jo beklageligt, hvis man har savnet den. Ministeriet har ikke ladet den optrykke, men den ligger parat til at tilstilles Udvalgets Medlemmer, saa snart Udvalget er nedsat, hvad jeg troede vilde

være tilstrækkeligt; jeg synes, de lange Motiveringer er af det onde, idet de er dyre.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om en Sø- og Handelsret i Aarhus. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Sø- og Handelsretten i København har virket aldeles fortræffeligt. Hvorvidt man bør gaa videre i Retning af at oprette specielle Retter omkring i Landet, er et Spørgsmaal, som bør undersøges, jeg tør ikke paa Forhaand udtale noget bestemt derom. Med Hensyn til Forholdet mellem Administration og Domstole mente det ærede Medlem, at de skulde holdes ude fra hinanden; det forstaar jeg, men jeg forstaar ikke, at det skal gøres gældende i den Retning, at en Dommer ikke kan konstitueres i et administrativt Embede, jeg kunde snarere forstaa det omvendt, at man fra Administrationen ikke maa konstitueres i Dommerstillinger, idet en Paavirkning af, at den vedkommende hører til Administrationen, vil kunne gøre sig gældende. For mange Konstitutioner er ikke heldigt, det bør undgaas, men undertiden er Forholdene for stærke, saaledes at det er nødvendigt at konstituere, fordi der kun er ansat et bestemt Antal Dommere; er der noget i Vejen med dem, maa vi konstituere andre, og de maa, som Forholdene er, som Regel komme fra Administrationen.

De ærede Medlemmer Hr. Niels Petersen og Hr. Sundbo var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Søndre Landsret og mente, at Tiden maaske ikke var kommet til helt at ophæve denne, men at man ikke maa gøre den til en fast Institution. Det Spørgsmaal maa vi, som det blev sagt, drøfte i et Udvalg. Jeg tror, at Søndre Landsret har haft en umaadelig stor Betydning ved at medvirke til at fæstne det gode Forhold dernede, og at man har imødeset alle dens Afgørelser med stor Tryghed, netop fordi det har været en Ret, som specielt har været inde i tyske Forhold. Man maa ikke glemme, at selv om tysk Ret bliver erstattet med dansk Lov, vil den i mange Aar vedblive at gribe ind i saa at sige enhver Proces, idet Forholdet med Hensyn til en Kontrakt dernede i lang Tid vil være, at den er indgaaet under tysk Lovgivning. For Retsbevidsthedens Skyld tror jeg derfor, det er godt at have Dommere, om hvilke den sønderjydske Befolkning ved, at de er godt inde i hele den tidligere gældende tyske Ret.

I øvrigt vil jeg foreslaa, at de Spørgs-